

pågældende var indsat i anstalt eller arresthus. Ordningen ville dog ikke omfatte dømte, der selv var skyld i, at afsoning ikke kunne iværksættes, idet de eksempelvis unddrog sig afsoning eller selv ansøgte om udsættelse med afsoningen. Bestemmelsen ville heller omfatte personer, der i ventetiden begik ny kriminalitet.

Det var ifølge de ledsagende bemærkninger hensigten med lovforslaget dels at begrænse anvendelsen af fængselsstraf, dels at nedbringe ventetiden for afsoning, der i de seneste år havde været stigende.

Ved 1. behandling havde såvel *justitsministeren* som de fleste af de øvrige partiers ordførere forståelse for intentionerne med lovforslaget og fandt, at de lange ventetider for afsoning var uacceptable, men man fandt dog, at lovforslaget ville komme til at virke for tilfældigt og næppe var nogen hensigtsmæssig løsning på problemet. Kun *Lenger* (VS) syntes at kunne støtte lovforslaget.

Retsudvalget afgav ikke betænkning over lovforslaget.

47. Forslag til lov om ændring af lov om rettens pleje. (Aftaler mellem anklagemyndigheden og den sigtede om bortfald af en fængslingskendelse). (L 72). (*Lenger* (VS), *Anne Grete Holmsgård* (VS) og *Tinning* (VS)).

Fremsat 14/11 F.sp. 1859 Forslag som fremsat A. sp. 1402
1. beh. 22/1 - - 4615

Partiernes ordførere: Hans Hækkerup (S), Helge Adam Møller (KF), Bjørn Elmquist (V), Alice Faber (SF), Bernhard Baunsgaard (RV), Birgith Mogensen (CD), Lenger (VS) og Poulsgaard (FP).

Efter 1. behandling henvist til retsudvalget.

Efter lovforslaget skulle retten i en situation, hvor der er afsagt en *kendelse om varetægtsfængsling*, som ikke umiddelbart kan håndhæves, typisk fordi den sigtede opholder sig i udlandet, *ophæve kendelsen*, såfremt der mellem anklagemyndigheden og den sigtede indgås en *aftale* om kendelsens bortfald, eventuelt mod at den sigtede afgiver et løfte om at underkaste sig en række nærmere angivne betingelser.